

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

4 T 38/97 - 348

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení dne 12. 8. 1997 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Reginy Macelové, Dr. a přísedících Jarmily Goláňové a Ladislava Krále
t a k t o :

obžalovaná XXX
nar. XXX v XXX , trv. bytem XXX , XXX
XXX , t.č. XXX

j e v i n n a , ž e

I.

1)

dne 5.5.1992 odebrala u soukromé firmy Global velkoobchod s potravinami v Kutné Hoře zboží na fakturu, a to č. XXX zboží v hodnotě 24 614,65 Kč, na fakturu č. XXX zboží v hodnotě 6 221,70 Kč, na fakturu č. XXX zboží v hodnotě 6 720,30 Kč, na fakturu č. XXX zboží v hodnotě 840,- Kč, a to s dobou splatnosti do 12.5.1992, faktury do současné doby neuhradila, zboží prodala a finanční prostředky použila pro vlastní potřebu, čímž způsobila škodu majiteli této firmy panu Karlu Hučíkovi ve výši 38 396,65 Kč,

2)

dne 11.5.1992 odebrala u ZZN a.s. Chrudim sklad Luže, na fakturu XXX zboží v hodnotě 43 415,- Kč se splatností do 26.5.1992 přičemž faktury neuhradila, zboží prodala, finanční prostředky použila pro svojí potřebu a tímto jednáním poškodila o celkovou částku 43 415,- Kč ZZN k.p. odštěpný závod Chrudim, Dašická 146,

3)

dne 12.5.1992 odebrala u ZZN a.s. Chrudim středisko Nasavrky, na fakturu č. cukr v hodnotě 39 597,- Kč, zboží prodala,

finanční prostředky použila pro vlastní potřebu, fakturu neuhradila, čímž způsobila firmě ZZN k.p. odštěpný závod Chrudim, Dašická 146 škodu ve výši 39 597,-- Kč,

4)
jako soukromá podnikatelka na základě registrace u Okresního živnostenského úřadu v Pardubicích pod č.j. XXX ze dne 9.3.1992 odebrala dne 13.5.1992 zboží z a.s. Vertex Litomyšl, divize Moravský Krumlov tkaninu Reco 250 Rez v délce 15 200 BM v hodnotě 213 484,- Kč, kdy při odběru předložila svoji registraci, vyhotovila objednávku, vyznačila své obchodní spojení a opatřila tento doklad podpisovou doložkou, přičemž současně při odběru zboží byl vystaven dodací list č. XXX a dodatečně zpracována faktura č. XXX na částku 213 484,- Kč s dobou splatnosti do 1.6.1992, přičemž do dnešního dne faktura uhrazena nebyla, zboží bylo prodáno, a takto získané finanční prostředky užila pro vlastní potřebu,

t e d y

ke škodě cizího majetku sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl a způsobila takovým činem značnou škodu,

II.

1)
ve dnech 3.9.1992, 4.9.1992 a 8.9.1992 odebrala u ZD Libčany okr. Hradec Králové na fakturu č. XXX pivo v plechovkách o obsahu 0,33 l s dobou splatnosti do 30.9.1992, přičemž fakturu do dnešního dne neuhradila, zboží prodala a finanční prostředky použila pro vlastní potřebu, čímž způsobila výše uvedené organizaci škodu ve výši 513 955,- Kč,

2)
dne 25.9.1992 odebrala u o.p. Barum Zlín oblastní závod 10 Ústí nad Labem na fakturu č. XXX zboží v hodnotě 405 524,- Kč s dobou splatnosti do 15.10.1992, zboží prodala, finanční prostředky použila pro vlastní potřebu, fakturu dosud neuhradila a takto způsobila výše uvedenou škodu podniku Barum Zlín,

t e d y

ke škodě cizího majetku sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl a způsobila takovým činem značnou škodu,

č í m ž s p á c h a l a

pod bodem I. - trestný čin podvodu podle § 250/1,3b) tr. zák.

pod bodem II. - trestný čin podvodu podle § 250/1,3b) tr.zák.

a za to

s e o d s u z u j e

dle § 250 odst. 3 tr. zákona za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **42 měsíců.**

Dle § 39a odst. 2, písm. c) tr. zák. se pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Dle § 228 odst. 1 tr. řádu se obviněné ukládá povinnost zaplatit poškozenému :

XXX, nar. **XXX**, bytem **XXX**, **XXX**
náhradu škody ve výši 38 396,65 Kč,

a.s. VERTEX, Litomyšl náhradu škody ve výši 213 484,- Kč,
Zemědělskému družstvu Libčany, okr. Hradec Králové náhradu škody
ve výši 513 955,- Kč.

Dle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený **OP Barum Zlín, oblastní závod, Ústí nad Labem** odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Dle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený **ZZN, a.s. Chrudim, ul. Dašická 146** odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Obžalovaná () se dopustila ve dnech 5.5., 11.5., 12.5. a 13.5.1992 jednání, které je popsáno ve výrokové části rozsudku pod bodem I. Ve dnech 3.9., 4.9. a 8.9. 1992 stejně jako i dne 25.9.1992 se dopustila jednání popsaného ve výrokové části rozsudku pod bodem II. Ve všech případech shora uvedených na základě svého živnostenského listu po prokázání totožnosti svými podpisy u jednotlivých poškozených potvrdila příslušné doklady a odebrala od poškozených zboží. Vystavené faktury za odebrané zboží neuhradila, na případné upomínky nereagovala.

Obžalovaná své jednání zcela popřela. Tvrdila, že v roce 1992 se dlouhodobě zdržovala u svého přítele v na území ČR pobývala v několika případech během tohoto roku pouze krátkodobě, a to ne v termínech, kdy mělo být zboží od jednotlivých poškozených odebíráno. Uvedla, že má zato, že zboží bylo odebráno a následně neuhrazeno neznámou osobou, která zneužila toho, že jí při jednom z krátkých pobytů na našem území byly odcizeny veškeré doklady včetně občanského průkazu

a Živnostenského listu. Dle jejího názoru byly tyto doklady při odběrech zboží použity, když neznámá osoba se pouze vydávala za XXX.

Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že obhajoba obžalované je nepravdivá a pouze účelová.

Předloženými listinnými důkazy - jednotlivými fakturami, výdejkami, objednávkami a dodacími listy a svědeckými výpověďmi jednotlivých svědků, kteří s obžalovanou vystavovali příslušné doklady pro vydání zboží, či byli jako zaměstnanci poškozených firem přímo při jeho odběrech, měl soud za zcela prokázáno datum, druh, množství a cenu odebraného zboží.

Svědeckými výpověďmi, případně kopiemi upomínek bylo prokázáno, že vystavené faktury za odběr zboží nebyly v termínu splatnosti, ani následně uhrazeny.

Z fotokopie Živnostenského listu vyplývá, stejně jako ze zpráv OŽÚ, že skutečně XXX byl vystaven Živnostenský list na nákup zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej.

Stěžejním důkazem pro uznání obžalované na vinu byly svědecké výpovědi jednotlivých svědků, kteří při odběrech zboží přišli do přímého kontaktu s obžalovanou - tedy s osobou prokazující se jako XXX. I. V případě jednání pod bodem I.1) rozsudku se jednalo o svědka XXX, vedoucího skladu firmy Globál, který stejně jako i zaměstnanec skladu firmy Globál svědek XXX obžalovanou v rámci přípravného řízení v podstatných bodech shodně popsali a po předložení fotoalba tutto i zcela jednoznačně identifikovali jako osobu, která zboží odebrala. V případě jednání pod bodem výroku rozsudku 1.2) soud vycházel ze svědecké výpovědi XXX, vedoucího skladu ZZN a.s. Chrudim středisko Luže, který uvedl, že při příchodu obžalované za účelem odběru zboží kontroloval mimo předloženého Živnostenského listu i předložený občanský průkaz, fotografie v OP XXX souhlasila s podobou ženy, která tento OP předkládala, podobu obžalované popsal a v přípravném řízení tuto zcela jednoznačně, bez zaváhání identifikoval v předloženém fotoalbu, jako osobu, která zboží odebírala. V případě jednání obžalované pod bodem II.3) svědkyně XXX, vedoucí střediska ZZN Nasavrky, podobu obžalované, tedy osoby, která zboží odebírala, rovněž popsala, popis byl v podstatných bodech shodný jako popis předchozích svědků, jednoznačně určila na předloženém fotoalbu jako osobu, která zboží odebírala fotografii obžalované XXX. Svědkyně XXX, vedoucí odbytu expedice a.s. Vertex uvedla, že jí byl obžalovanou při jednání o odběru zboží předložen Živnostenský list na jméno XXX XXX, při hlavním líčení i přes větší časový odstup po předložení fotografií na č.l. 174 bezprostředně jako osobu odebírající zboží označila na fotografii obžalovanou. V případě jednání obžalované pod bodem II.1) soud vycházel ze svědecké výpovědi svědka XXX, zaměstnance expedice ZD Libčany, který uvedl, že obžalovaná při odběru zboží předložila mimo ŽL i svůj OP na jméno XXX a podoba fotografie s osobou, která

OP předkládala byla shodná. Při hlavním líčení svědek při pohledu na obžalovanou uvedl, že se jedná o tutéž osobu, která zboží odebírala, pouze popsal změny v její současné podobě - jiná barva vlasů, silnější postava. Shodným způsobem popsal změny v současné podobě obžalované i svědek XXX, vedoucí skladu Barum, k jednání pod bodem II.2) výroku rozsudku, v přípravném řízení podal popis osoby, která zboží odebírala v podstatných bodech shodný jako předchozí svědci. Svědkyně XXX, odbytářka firmy Barum, uvedla, že obžalovaná při odběru zboží předložila opět mimo ŽL i svůj OP na jméno XXX, po nahlédnutí do fotoalba na č.l. 174 při hlavním líčení stejně jako i předchozí svědci označila osobu na fotografii s podobou obžalované jako osobu, která zboží odebírala. Svědek XXX, obchodní zástupce firmy Barum, ve své svědecké výpovědi uvedl, že obžalovaná předkládala při odběru zboží svůj občanský průkaz, který byl platný a podobenka na fotografii souhlasila s podobou osoby, která OP předkládala, tedy s podobou obžalované XXX.

Ve věci byl vypracován znalecký posudek z oboru grafologie, jehož úkolem bylo zjistit zda podpisy na jednotlivých dokladech vystavovaných při odběrech zboží a podepisovaných jménem XXX, jsou pravými podpisy obžalované XXX. Ze závěrů znaleckého posudku soud zjistil, že podpisy na těchto dokladech u jednání pod bodem výroku rozsudku I.1) jsou podpisy pravděpodobně pravými, u jednání pod bodem I.2,3) stejně jako I.4) se rovněž jedná o podpisy pravděpodobně pravé. U jednání pod bodem II.1) jde o podpis pravý; u jednání pod bodem II.2) jde o podpis pravděpodobně pravý. Závěry znaleckého posudku týkající se pouze "pravděpodobnosti", byly znalcem odůvodněny tím, že ztotožňované podpisy jsou na kopiích, případně přetištěny razítkem, tedy jejich porovnání s pravými podpisy je značně ztíženo.

Soud nezpochybňuje tvrzení obžalované, že se v roce 1992 dlouhodobě zdržovala na území XXX. Tato skutečnost ovšem nevede k závěru, že se jednání shora nedopustila. Sama obžalovaná uvedla, že se na území ČR v roce 1992 opakovaně na krátké návštěvy vracela, tuto skutečnost potvrdila i svědkyně XXX, která soudu sdělila, že od matky obžalované ví, že obžalovaná žila v XXX se svým přítelem, zároveň ovšem od ní ví i to, že se obžalovaná jezdila v průběhu roku 1992 podívat domů (přesná data návratů na území ČR jí sděleny nebyly, případně si je již nepamatuje). Další dokazování pobytu obžalované v roce 1992 na území XXX důkazy navrhanými obžalovanou soud nepovažoval za nezbytné.

Ani ta skutečnost, že obžalovaná nahlásila odcizení osobních dokladů (mimo jiné i OP a ŽL), což bylo mimo její výpovědi prokázáno i zápisem o ohlášení odcizení z 1.11.1992, nevede soud k závěru, že se obžalovaná jednání nedopustila, a to v kontextu s výsledky dokazování tak, jak jsou shora popsány a s ohledem na datum ohlášení a datum jednání zakládající trestné činy.

Důkaz - svědeckou výpověď svědka XXX k bodu výroku rozsudku I.2) soud neprovedl, neboť jednání pod tímto bodem měl za dostatečně prokázané důkazy již provedenými a hodnocenými ve vzájemné souvislosti.

Soud neshledal důvod pro zpochybnění svědeckých výpovědí svědků, kteří zcela nezávisle na sobě v osobě obžalované poznaly osobu, která zboží odebírala. Určení pravděpodobnosti pravosti podpisů v závěrech grafologického posudku bylo důkazem hodnoceným v souvislosti s těmito svědeckými výpověďmi; výrazně přesvědčujícím byl závěr o nepochybné pravosti jednoho z podpisů, hodnoceno opět v souvislosti s dalšími provedenými důkazy.

Obžalovaná svým jednáním naplnila všechny zákonné znaky skutkové podstaty trestných činů podvodu dle § 250/1, 3b) tr. zák. spáchaných v rámci dvou pokračujících trestných činů, neboť uvedla někoho v omyl a způsobila takovým činem značnou škodu. K závěru, že obžalovaná uváděla jednotlivé firmy při odběrech zboží v omyl dospěl soud s ohledem na následné jednání obžalované, tedy s ohledem na to, že žádnou z faktur za odběr zboží neuhradila, po odběrech zboží opět odjela do ciziny a zde se dlouhodobě zdržovala, tedy nepochybně neměla v úmyslu již při odběrech zboží uhradit a jednotlivé poškozené uváděla v omyl, že tak učiní. Její současný postoj k trestné činnosti, kterou popírá, svědčí o tom, že zboží, které odebrala, nemá zájem uhradit ani nyní. Byla naplněna jak objektivní, tak subjektivní stránka obou trestných činů, jako forma zavinění byl shledán úmysl přímý dle § 4a) tr. zákona. Materiální stránka trestného činu daná stupněm společenské nebezpečnosti hodnocené dle § 3/4 tr. zákona byla v zákonem předpokládané míře naplněna. Výše způsobené škody byla hodnocena ve smyslu § 89/14 tr. zák.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z ustanovení § 31/1 tr. zák. Stupeň společenské nebezpečnosti soud hodnotil ve smyslu § 3/4 tr. zák., kdy byl hodnocen způsob provedení, okolnosti, následky, míra zavinění a pohnutka. Soud hodnotil osobu obžalované, její poměry a možnost nápravy. Obžalovaná byla v minulosti pouze jednou pravomocně odsouzena, dne 25.7.1995 bylo rozhodnuto, že se v době podmíněně odloženého výkonu trestu osvědčila. Projednávána pro přestupky dosud nebyla. XXX. Přihlédnuto bylo k faktickému následku jednání obžalované, tedy k výši způsobené škody, kterou se obžalovaná dosud nepokusila být jen částečně uhradit; k tomu, že se z její strany jednalo o zcela promyšlené jednání o čemž svědčí to, že po spáchání prvního pokračujícího trestného činu odjela zpět do ciziny a stejně tak učinila i po spáchání druhého pokračujícího trestného činu, v cizině se potom opět dlouhodobě zdržovala, dle názoru soudu mimo jiné i proto, aby tak snížila míru pravděpodobnosti že bude za své jednání potrestána a vyhýbala se tak i doručování případných urgencí o zaplacení. S přihlédnutím ke všem relevantním skutečnostem shora uvedeným soud dospěl k závěru, že účelu trestu u obžalované ve smyslu § 23/1 tr. zákona bude dosaženo uložením trestu odnětí svobody

v polovině zákonné trestní sazby tak, jak je ve výroku o trestu v rozsudku uvedeno. Soud pro výkon tohoto trestu zařadil obžalovanou do věznice s ostrahou, neboť ukládaný trest za úmyslnou trestnou činnost převyšuje délku dvou let ve smyslu § 39a/2 písm. c) tr. zákona. Ukládán byl ve smyslu § 35/1 tr. zákona trest úhrnný, neboť je ukládán za spáchání dvou trestných činů.

Soud uložil povinnost obžalované nahradit poškozeným způsobenou škodu, neboť tito poškození se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojili a výše škody byla provedeným dokazováním jednoznačně prokázána. V případě poškozené o.p. Barum Zlín a ZZN a.s. Chrudim soud rozhodl ve smyslu § 229/1 tr. řádu tak, že tyto poškozené odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť bylo v průběhu dokazování zjištěno, že ve věci těchto poškozených již na základě podaných občanskoprávních žalob bylo rozhodnuto.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení, písemně, dvojmo, prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Hradci Králové.

V Pardubicích dne 12. srpna 1997

Mgr. Regina Macelová, Dr.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: